

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו,
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשֻׁבָחוֹת, שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל
קְרִיאַת מְזוֹמְרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמַרְם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וּזְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֹד
לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקִדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹתָם, וְהַשְׁמֹת
הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאֵשֵׁי תְבוֹת וּמְסוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים
וְלַחֲבֵרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת
הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַחְרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שְׂאֵמַר מְזוֹמְרִים
אֵלָיו לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֵבֶר
חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֵם
וּמִנִּי, וּנְזַכֵּה לְחַיִּים אַרְוָבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִנִים,
בְּאוֹפֶן שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וּזְכוּת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יִגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיע לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּבוֹת מִזְמוּרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקְּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמוֹהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד
תּוֹרָתֶךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
 לומר את שם החולה ושם אמו). **וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר**
וְלְאַסוּרִים פְּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעֵם לְמַחֲזוֹ חֲפָצִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חַשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאַתֶךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשֶׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אל רחום וחנון, ארך
 אפים ורב חסד ואמת, נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונקה, שאינן חוזרות ריקם מלפניך,
 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יְהוָה יְהוָה
 לעולם אמן ואמן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רצון מלפניך יְהוָה יְהוָה אלהינו ואלהי
 אבותינו, שבזכות ספר ראשון, שני,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מְזֻמְרֵי, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵי,
וּבְזִכּוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נִקְדוּתָיו, וּבְזִכּוֹת מַעְמֵי, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְדוּשִׁים וְהַמְהוֹרִים הַיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְּרִיבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵי בְּתַלְמוּד תּוֹרַתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (ולחולה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹק, וְתִגְעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיתֵךְ. וְאֵל יִמְשׁוּל אִסְכְּרָה וְשִׁדְּיָן וְרוֹחֵי
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֲרֹךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ, שְׂאִינָן חַזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים

שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבִזְכוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַמְחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, זְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפְרֵי אִשְׁתֵּי נְעוּרִים עִם דוֹדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תְּוֹה, כִּי נִזְכֶּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם תָּפֵא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּבַצְלֵת הַשָּׁרוּן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתֵן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִיזְכוֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנִי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבִזְכוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבִזְכוֹת פְּסוּקָיו,
וּבִזְכוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבִזְכוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבִזְכוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבִזְכוֹת מַעְמָיו, וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּךָ בְּאֵילֹךְ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפַּע לְנַפְשׁ רִוַח
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָן כְּבוֹד הַלְבָנֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

כ לחודש

צז א יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם
 רַבִּים: ב עָנָן וְעָרְפֶל סְבִיבֵי צְדָק וּמִשְׁפָּט מִבּוֹן
 כְּסֹאף: ג אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּה וּתְלַחַט סְבִיב צְרוּי:
 ד הַאִירוּ בְרָקָיו תִּבְלֵ רְאֵתָהּ וּתְחַל הָאָרֶץ: ה הָרִים
 כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל
 הָאָרֶץ: ו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וּרְאוּ כָּל הַעַמִּים
 כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׂוּ כָּל עֵבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְחַלְּלִים בְּאֱלִילִים
 הַשֹּׁתְחוֹי לֹא כָּל אֱלֹהִים: ח שְׁמְעָה וּתִשְׁמַח צִיּוֹן
 וּתְגַלְגֵּל בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה:
 ט כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵד
 נַעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: י אֲתָבִי יְהוָה
 שִׁנְאוֹ רַע שִׁמְרֵ נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם:
 יא אֹרֶךְ יָרַע לְצַדִּיק וּלְיֹשְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה: יב שִׁמְחוּ
 צַדִּיקִים בִּיתְהוָה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:

צח א מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לִיתְהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי
 נִבְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לֹא יָמִינוּ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ:
 ב הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹזִים גְּלָה
 צְדָקָתוֹ: ג זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל
 אֲפָסֵי אָרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ד תְּרִיעוּ
 לִיתְהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ: ה זְמְרוּ

לַיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּכִנּוּר בְּכִנּוּר זָקוּל זָמְרָה:
 וּבַחֲצֹצְרוֹת זָקוּל שׁוֹפָר חֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה
^{אֱלֹהֵינוּ}: ז יָרַעַם הַיָּם וּמֵלֵאז תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: ח נְהַרֹת
 יִמְחָא: כָּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} כִּי
 בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצַדִּיק וְעַמִּים
 בְּמִישָׁרִים:

צט א יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב בְּרוֹנִים
 תִּנְנוּט הָאָרֶץ: ב יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} כְּצִיּוֹן גְּדוֹל וָרֵם
 הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: ג יִזְרוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנֹרָא קְדוֹשׁ
 הוּא: ד וְעִזוּ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהַב אֶתְּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׁרָיִם
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּיַעֲקֹב אֶתְּה עֲשִׂית: ה רוֹמְמוּ יְהוָה
^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ <sup>תְּהִי בְּעַל הַיְהוּדָה
בְּעַל הַיְהוּדָה בְּעַל הַיְהוּדָה</sup> וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרְם רַגְלֵי קְדוֹשׁ
 הוּא: ו מִשָּׁה וְאַחֲרָן בְּכַתְּנֵי וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
 קִרְאִים אֶל יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} וְהוּא יַעֲנֵם: ז בְּעַמּוּד עֲנָן
 יְדַבֵּר אֱלֹהֵם שְׁמֵרוּ עֲדוֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: ח יְהוָה
^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ <sup>תְּהִי בְּעַל הַיְהוּדָה
בְּעַל הַיְהוּדָה בְּעַל הַיְהוּדָה</sup> אֶתְּה עֲנִיתֶם אֶל נְשֵׂא חַיִּית לָהֶם
 וְנָקַם עַל עֲלִילוֹתָם: ט רוֹמְמוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ
^{אֱלֹהֵינוּ} וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}

אֱלֹהֵינוּ <sup>תְּהִי בְּעַל הַיְהוּדָה
בְּעַל הַיְהוּדָה בְּעַל הַיְהוּדָה</sup>

ק א מְזִמּוֹר לְתוֹדָה חֲרִיעוּ לַיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} כָּל
 הָאָרֶץ: ב עֲבְדוּ אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּשִׁמְחָה בְּאוֹ

לְפָנַי בְּרִנָּה: ג דַּעַן כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
 הוּא עֲשָׂנוּ (לא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ:
 ד בְּאֵי שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֹרְתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ
 בְּרִבּוֹ שְׁמוֹ: ה כִּי מִזֶּבֶחַ יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
 וְעַד דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

קא « לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לְךָ
 יְהוָה אֲזַמְּרָה: ב אֲשִׁבִּילָה בְּדַרְךְ
 תָּמִים מְתֵי תְבוּאָה אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לִבִּי בְּקֶרֶב
 בֵּיתִי: ג לֹא אֲשִׁית לִנְגַד עֵינַי דְּבַר בְּלִיעַל עֲשֵׂה
 סִטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַק בִּי: ד לִבִּי עָקַשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי
 רַע לֹא אֲדַע: ה (מלושנ) מְלִשְׁנִי בִּסְתֵר רַעְיוֹ אוֹתוֹ
 אֲצִמִּית גְּבוּהַ עֵינַיִם וּרְחַב לִבִּי אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל:
 ו עֵינַי בְּנֶאֱמָנִי אֶרֶץ לְשֹׁבֵת עֲמֹדֵי הַלֵּךְ בְּדַרְךְ תָּמִים
 הוּא יִשְׁרָתֵנִי: ז לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָּה
 דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לִנְגַד עֵינַי: ח לְבַקְרִים אֲצִמִּית
 כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל
 פְּעֻלֵי אָוֶן:

קב « תִּפְלָה לְעֵינַי כִּי יַעֲטֹף וּלְפָנַי יְהוָה
 יִשְׁפֹךְ שִׁיחוֹ: ב יְהוָה שְׁמֹעַ תִּפְלָתִי
 וְשׁוֹעֲתִי אֵלַי תְּבוּאָה: ג אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי־
 צַר לִי תַטֵּה אֵלַי אֲזַנְךָ כִּי־אֶקְרָא מֵהָרַע עֲנֵנִי: ד כִּי

בָּלוּ בְעֵשֶׂן יָמֵי וְעֲצֻמוֹתַי כְּמוֹ קֵד נִחְרוּ: ה הוֹפֵחַ
 כְּעֵשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲבֹל לַחֲמִי: ו מִקּוֹל
 אֲנָחְתִּי דָבְקָה עֲצָמֵי לְבָשָׂרִי: ז דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר
 חַיִּיתִי כְּכּוֹס חֲרֻבוֹת: ח שָׁקַדְתִּי וְאַהֲוִיָּה בְּצַפּוֹר בּוֹדֵד
 עַל גָּג: ט כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוּנִי אוֹיְבֵי מוֹהוֹלְלֵי כִּי נִשְׁפָּעוּ:
 י כִּי אֶפֶר פְּלֶחֶם אֶכְלֹתִי וְשִׁקּוּי בִּכְבֹּדִי מִסִּכְתִּי:
 יא מִפְּנֵי וְעַמּוּד וְקֶצֶף בִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יב יָמֵי
 כְּצֹל נְמוּי וְאֲנִי כְּעֵשֶׂב אִיבֶשׁ: יג וְאַתָּה יְהוָה ^{יְהוָה}
 לְעוֹלָם תִּשָּׁב וּזְכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: יד אַתָּה תִּקּוֹם תִּרְחַם
 צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי כָּא מוֹעֵד: טו כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ
 אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָה יְחַנְּנֵנוּ: טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם
 יְהוָה ^{יְהוָה} וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: יז כִּי בָנָה
 יְהוָה ^{יְהוָה} צִיּוֹן נִרְאָה כְּבָבוֹד: יח פָּנָה אֶל תְּפִלַּת
 הָעֲרֵעַר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: יט תִּפְתָּח זֶאת לְדוֹר
 אַחֲרָיו וְעַם נִבְרָא יִתְלַל יְה: כ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם
 קִדְשׁוֹ יְהוָה ^{יְהוָה} מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ חַבְיִט:
 כא לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אֲסִיר לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָהּ: כב לְסַפֵּר
 בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה ^{יְהוָה} וְתִהְלְתוּ בִירוּשָׁלַם:
 כג בְּחֻקֵּי עַמִּים יִחַדּוּ וּמִמְלָכוֹת לְעַבְדֵי אֶת יְהוָה ^{יְהוָה}
^{יְהוָה}: כד עֲנֵה בְּדַרְךָ (כח) פְּתִי קֶצֶר יָמֵי: כה אֲמַר אֱלֹהֵי
 אֵל תִּעְלֵנִי בְּחֻצֵי יָמֵי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: כו לְפָנִים

הָאָרֶץ יִסְדֶּתָּ וּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ שָׁמַיִם: כו הַמָּה יֹאבְדוּ
 וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם בַּבֶּגֶד יִבְלוּ בְלִבוֹשׁ תַחְלִיפֵם
 וַיַּחֲלֹפוּ: כז וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: כח פְּנֵי
 עַבְדְּךָ יִשְׁכַּחוּ וְזִרְעִים לְפָנֶיךָ יִבוֹן:

קג א לְדָוִד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קִרְבֵי
 אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ: ב בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל
 וְאֵל תִּשְׁבַּחֵהוּ כָּל גְּמוּלָיו: ג הַסִּלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֶיךָ
 לְכָל תַּחֲלָאִיכוֹ: ד הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי
 חֶסֶד וְרַחֲמוֹת: ה הַמְשַׁבֵּעַ בְּשׂוֹב עֲדֶיךָ תַתְּחַדֵּשׁ
 בְּנֶשֶׁר נַעֲוָרֵיכִי: ו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וְכָל
 וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוֹקִים: ז יוֹדֵעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: ח רַחֲמִים וְחַנּוּן יְהוָה אֶרְךָ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד: ט לֹא לְנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִפְזֹר:
 י לֹא בַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא בְעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ:
 יא פִּי בִגְבוּהַ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יִרְאָיו:
 יב בְּרַחֵק מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְבַּת הִרְחִיק מִפָּנֵינוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ:
 יג בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל יִרְאָיו:
 יד פִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכוֹר פִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ: טו אֲנֹשׁ
 בְּחָצִיר יָמָיו בְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶּן יָצִיץ: טז פִּי רוּחַ עֲבָרָה
 בּוֹ וְאֵינֵנוּ וְלֹא יִבְרָנוּ עוֹד מִקְמוֹ: יז וְחֶסֶד יְהוָה
 מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבְנֵי בָנִים:

יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פִקְדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יט יְהוָה
 בְּשִׁמּוֹם הַבֵּין כְּסֹאף וּמְלִכּוּתוֹ כִּפְלֵ מִשְׁלָח:
 כ בָּרְכוּ יְהוָה מְלֹאכָיו גִּבְרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ
 לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: כא בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאוֹ
 מִשְׁרָתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: כב בָּרְכוּ יְהוָה כָּל
 מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מִמְּשַׁלְתּוֹ בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת
 יְהוָה:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁ שָׂא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלִעְלֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַבְּתוֹכִים בְּזוֹחַר
 הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּי תְּפִילַת
 דְּדוֹד הַמְּלֻךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מַחְסֵה לִי מִגְדָּל עִז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוֹרָה בְּאַהֲלֶיךָ
 עוֹלָמִים אַחְסֵה בְּסֵתֶר בְּנִפְיֶךָ סֶלָה. וְאַזְבַּח
 שְׁבְּלִימוֹדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפִתוֹתֶיךָ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְּכָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַחֲרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוֹחַר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאחַ אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנֵנְהוּ, וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנְהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֱדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ,
 מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לְבַבֵּנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
 וְתִפְתַּח לְבַבֵּנוּ הָעֶרְלָה בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְבַל
 נִפְשָׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵינוּ וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרָצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנִתְּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתוּב, וְאַנְבִי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָפָא קַדְמָךְ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוּמָא דְרִישָׁא דְמְתוּיְכָתָא עֲלֵאָת. אָמֵן
וְכֵן יְהִי רִצּוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחַן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד
וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ
בְּזֶהַר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֶן תִּרְבִּים בְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם
וָעֵד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיָטָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרִי
הַזֶּה תְּקַדּוּשׁ לְזִכּוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרִפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעַת ... וְלְבָנִים ... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרִפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבתי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתיך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבֵיתִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטִיחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרוּתִי
 אֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֶי
 בְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתָהּ. וּבִרְבַת מוֹשָׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכַר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַת בְּאִמֹר
 לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֵּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכוֹ, וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וְלַזְנוּיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וְלַזְמֶרֶם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהֶם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אֵיהּ "וְנָתַר
 יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָא זְמַנָּא
 דְּאֵיהּ יִבֶשׁ וְאֵיהּ יִבְשָׁה, צוּנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם את"ר יב"ש, וְזֵהוּ נִהַר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוּנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחְוָד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגֵּרִים דְּאִסְתִּילַק קַבְלָה וְחִכְמָתָא
מֵאוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרִייתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחֹן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִשְׁט
בְּאוּרִייתָא וּבִתְלִמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְּהוּא נְהָר וּמִתְּהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְּבְּרִי
בְּעִלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהוּא אוּרִייתָא דְבִכְתָּב וְאוּרִייתָא
דְבַעַל פֶּה, דְּאִתְּחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלִמָא לְתִהוּ
וּבְהוּ, וְגֵרִים עֲנִייתָא בְּעִלְמָא וְאוּרִי דְּלֹוֹתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וְכַךְ מִי שְׂגוּרִים שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחִכְמָה מִתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וְגוּרִים שְׂלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׂאִין אֱלֹא
פִשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזִין
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׂלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׂנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הַעוֹלָם לְתִהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִים עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶךְ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבִּשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, פְּרִי, הָכִי
 אוֹלִיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְבִיעֵי דְאַסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבִּשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִתְרַב דִּתְהוּ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקוֹנָה הַמִּים וַיְמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוֹנַת הַמַּיִם קָרָא
 יַמִּים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מִכּוּרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֲלִין
 רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דְּאַתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֲלַעְזָר: אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יבִּשָׁה, מֵאִיפֵה תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, כָּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם אָדָם יַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲזִין שְׁהִסְתִּלַּק, וּמַה שְׁהִיָּתָה יבִּשָׁה קוֹרָא
 לָהּ אָרְצִין, וְלִנְהָרָה שְׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מְקוֹנַת הַמַּיִם וַיְמִים,
 זְהוּ שְׁכְּתוּב (שם י') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוֹנַת הַמַּיִם
 קָרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין, לְהוּצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף
 פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינְהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכּוּרְסֵי כְּבוֹדוֹ,
 וְאֵלּוּ רוּחֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ
 מִהָאוּפְנִים, כָּל אֶחָד הוּצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תְּלַמִּיד חֻכָּם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוֹ בַת זוּגוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כּל
 אֶחָד הוּצִיא לְמִינוֹ).

מֵאוֹפָּנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יְאוּת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהוּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יְאוּת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינָתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אַפִּין וְזָרְעִין, הָדָא
 הוּא דְבְּתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְּאֲתַבְּטַל מִפְּרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחִיא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנַע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְּרַגְיָה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְּאֲתַגְזֵר נְשַׁמְתִּיהּ.

תרגום ללשוה”ק

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בֵּיהּ, וְכֵאֵן
 הַמְצוּהָ שֶׁל פְּרִיָה וְרַבִּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב לֹא
 תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצֻרָה, וּמִי שְׂמַתְבְּטַל מִפְּרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
 אֵת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנַע מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ,
 מִי שְׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֵת הַמְּקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נְשַׁמְתּוֹ.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שְׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שְׁבַאמִידָתָה מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהַקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

181. כְּתַב הַ"כְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְץ מִדְּבָר". ב. הַנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימָטְרִיא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאִירִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימָטְרִיא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחַיֶּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלָשׁוֹן

כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחֲשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְלֵא אַתְּגַלִּין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׁר תְּקוּנִים שֶׁהֵם הָעֵשֶׁר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַחוֹת אֵלֹהֵי אַתָּה נִסְתָּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שֶׁאַתָּה מוֹשְׁפִיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכחות שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כחות דִּין וְיֵשׁ כחות חֶסֶד, וְהוּא הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתֵּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכַשֶּׁם מְמוֹתָקִים נִקְרָאִים כוחות הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שֶׁאַתָּה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכחות הָאֵלֹהִים, כְּנִשְׁמָה לְגוּף, לְכֵן מִי שְׂמִפְרִיד בֵּין כחות הַדִּין לַכחות הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא לְפָנָי ה', וּמַעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְּאוּ -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתַהּ מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבָרוֹ,

מֵאֵלֶין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַהּ. וְאַלִּין וְאוֹ
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּרַהּ. עֵשֶׂר וְאֵלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשקמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. פי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי", שרצונו יתברך להיטיב לברואיו לעולם, ובקעוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "ובכפשיעכם שלחה אפכם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירוֹת אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְוִיךְ
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוִיךְ,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנֵת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם, ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה, ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוּשֵׁי   דְּמַבְסִין   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֻכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֵי^{טו}   בְּתַקוּנָא   דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרְאִים   בְּתַקוּן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   דְּרוּעָא -
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עקמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עקמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עקמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמו משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכּוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאל. תַּפְאָרַת כַּנְגַד הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַנְאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כּוֹן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעַנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעַנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקִי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֵתְרַבִּי**   **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת,   וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   לִית   דְּמִיּוּן,   וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמֵים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדְשָׂאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׂאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידַע בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׂידַע וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוּ יְתַבְרַךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדַע
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדַע

אֲדוֹן עַל כֹּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֹּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרַךְ יְחִיד בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ
 וְכֹאשׁוּר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ^[כב] הוּא חַבִּים וְלֵא בַּחֲכָמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מפתח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמייה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלְא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלְא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵי
 הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקוּפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵי
 וּמְשַׁפֵּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

בג. כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ בַּמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מוֹפְנֵי מַה מְכַנְיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).
 בד. שְׁכָל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, שֶׁבֵּהֶם נוֹדַע הַתְּקוּף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגְהָ לְבַנֵי אָדָם. - שְׁכָל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבְדּוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכּוֹל מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסְּפִירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵי נְשָא שְׁכֵפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שְׂתַרְאָה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְכַרְשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מוֹשֶׁתֶּמֶשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא   דְּאַמְצַעִיתָא [כז].   צְדָקָה -
 העמוד   האמצעי.   צדק היא

מַלְכוּתָא   קַדְיָשָׁא,   מֵאוּנֵי   צְדָקָה [כח]
 המלכות   הקדושה.   מאוני   צדק,

תֵּרִין סְמֵי קְשׁוּמָ.   הִיז צְדָקָה -   אוֹת
 שני   עמודי   האמת.   היז   צדק, היא   אות

בְּרִית.   כֻּלָּא   לְאַחֲזָאָה   אִידָה   אֶתְנַהֵיג
 ברית.   הכל   להראות   איד   מתנהג

עֲלֵמָא [כט].   אַבְל [ל]   לֵאלוּ   דְּאִית   לָךְ צְדָקָה
 העולם   אבל   לא   שיש   לך   צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החקסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והקסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איד השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שקתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   דִּין   וְלֹא   מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   רַחֲמֵים,   וְלֹא   מִכָּל   אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת   כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאִין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוּ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגִלְה רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרֵשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. ❖ אָבֵל אִין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאִין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאִין לְכַנּוּת בּוּ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אִין אָנוּ אוֹמְרִים שְׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שְׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בְּהֵם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שְׁעִילַת עַל כָּל הַעֲלוּת לָאוּ אִית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהֵרְמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּב שְׁחֶסֶר
 כָּאִן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְּס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאֶפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאִן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶר כָּאִן וְשִׁיִּךְ לְכָאִן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּו" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרֵךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאִינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמוּד מֵעֵתָה רְצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זוּלְתוֹ בְּדוּד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמֵי לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהָר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם פֶּר

שְׂלָא נִתְּנוּ רִשׁוּת לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הבדית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הבדית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דֵהֲתוּא.
אֵלֹהֵי אֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְתַּמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְתַּמַּר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֵינְפָרִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה):
"וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֹה
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בַּעֲצָמָךְ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יִבְיָאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵי, עֵין
שֵׁם, עֵין שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֶבֶר וְכֻלָּל לְעוֹרֵר אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מֹשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הִקְיָצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הִקְיָצוּ" וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁה הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הִקְיָצוּ וְרַנְּנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוֹרָר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְעַד כַּעַן צְדִיקָא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיימנו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׂכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹש קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר:
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵינָן (בְּגִיחוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשׁוֹה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֵרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּגִיחוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרֵי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְּדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׂכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׂמִיּוּם

דְּאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - רוּשְׁלִים שֶׁל מַעְלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עֵאלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֲתָ

בְּגִלוֹתָא [מה]. הָרֵי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלוֹת! הָרֵי לָךְ סִימֵן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלוּם תַּמּוּ עוֹנוֹתָיו שְׁנָאֲמָר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ
 הַזְּהָרָה). וְהַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדַא אִיהוּ אֹת יו"ד אֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אֹת יו"ד אֹת

ה"א אֹת וְא"ו, וְאֹת ה"א אִיהוּ
 ה"א אֹת וְא"ו וְאֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אֹת יו"ד אֹת ה"א וְאֹת וְא"ו
 אֹת יו"ד אֹת ה"א וְאֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאִיהוּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׁהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הא ואו מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כָּאֵן אֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתוֹת יֵה-ו במלווי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת יֵה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת יֵה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנָתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְבִיעֵנוּ מִמְעַן הַנוֹבֵעַ דְּכָל שֵׁל כָּל

מְקוּרֵין הַמְקוּרוֹת עֲלֵאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעִיא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עֲמוֹ. עֵד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה" כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:" (תְּקוּנֵי זֹהַר יז, א הַקְּדָמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אֶתְּהָ בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לוֹמֵר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדִנִּי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינָא תְּפִוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפִוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֵדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֵדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנְנִים (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנְנִים, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְזַל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׂכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיֵנוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֲרָבָא דְּמִלְאָד
 מַעֲיִן הַרְע, וּמִחֲרָב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לְנָא
 הַמּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתֵנוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁיֵּאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חַי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂאָה אֶחָד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד, וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחַכֵּם וְיַחֲכֵם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הַעֲלָם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גָּזוּ הַרְמִיח"ל). נב. מְבוֹא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכִלָּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנָּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזוּ הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֶמְתַּת זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכִלָּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֹׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אַתִּידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אַתְּפִס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים
 נִתְּפִס כְּלָל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אַפִּיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאַפִּיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מָה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מָה

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסִתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרִצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אַבְתָּרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאָרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי'ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יְתִירוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֶת " הָאֶצְבָּעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֶת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יְתַבְרַךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יְהִיו לְרִצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אֹתוֹ הַמָּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד
הַמְחָשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עַד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אֹתוֹ הַמָּסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהִיא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֵלָה אֹתָהּ הַמְחָשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחָשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הֵכָּה אֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחָשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הֵכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נֹדַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלָּה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנֹנִין | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנֹנִין
אֵינָם אֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנֹנִין | נְשֻׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשֻׁמוֹת וְלֹא

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כְּלָל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מִהַפְּתֵר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵת מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיִסְבֵּי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסַגְּוֵי דְּקִימֵי בְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסַחְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שְׂרָשׁ לט' הַסְּפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדָּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאֶרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאָרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעָּה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמוֹשְׁכִים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֶיךָ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה.

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרְאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּ נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֵשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרְאִים תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרְאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִיל דָּא בְדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶתְקִשֵׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרָבָן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפטר הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי כִּלְהוֹ בְּסֻלְיָקוֹ, וּמַחֲשָׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיָה וְהַמְחַשְׁבָּה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֵת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשָׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׁמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרִי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיָת הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹיֵן נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֲשֶׁרִי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּנְיָךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). עַח. וּבְזִכּוֹת עֲסַקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהִימְנָא וּבִגְיוֹן דְּעֵתֵי דִין שִׁרְאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּייה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מְקוּמוֹת בִּזְהַר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָה בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדֵי שִׁיְהִי לָנוּ מְגוֹן עֵתָה לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שִׁבְשָׁמִים... וְעֵתָה (אָנוּ) רַחוּמִים מִשְׁרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמַרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבְכַרְט עַל דְּרָף שִׁכְתָּב הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָה כְּמוֹ נְגוּלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלִבְּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמָן, הַמְּנִיחַ יַחְזִיק וְיִבְאַנִּי אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזִנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלָכוּת שְׁמִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"י,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שֶׁבַתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֵה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינֵן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֵמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְּלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעַבִּיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׁה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמָּן יִצָּר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יִצָּר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכֶנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מֵלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלִשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֶגֶדְדֵם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דָּף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא -

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצֹבוֹת דְּטָחוּל
וכבד ומרה, ס"מ כבד כועס, ומרה זרקת בו טפה,
שהוא חלול שַׁבַּת מְבַעֵיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם
מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאֻהָ, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק
יסוד העולם (כסא מלך, באר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן, עֲנַג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שֶׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵיךְ נִהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
 נִהָר, יֵשׁ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל

ח. אֲבֹתָיָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנַג שֶׁבֶת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְּבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
 ג' גֵּן (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְּעֲנַג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזַי תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִיָּם לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
 לְקִיָּמָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִיָּה "עֲנַג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
 מְתַקֵּן וּמְעַנֵּג כְּרֹאזֵי אֲזֵי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָּךְ^[יג], הָאֵי נִהַר אֵיהּ ו'^[יד],
זוֹלְתָּךְ", זֶה הַנְּהַר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהֶפֶךְ מִנְגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נָהָר פִּלְגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנִּקְרָאִים
"פִּלְגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנִּקְרָא תוּרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסֵא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסֵא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זוֹלְתָּךְ", וְאֶמַר הֲכֵא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נָהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רָאִתָּה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעֵי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רֵאשֵׁי תְבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנֹג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂפָדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוֹה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְּׂכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנִּשְׁמָה יִתְּרָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהַאי נִשְׁמָה יִתְּרָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַהּ. וּכְאֵה
שהיא השכינה התחתונה. וכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֵא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגֵיחָנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיחָנָם, שְׁעֵלִיָּה נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשֶּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשֶּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשֶׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיָּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוֹמֵר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשֶׁבֶת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִמּוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכֵּן בִּינָה וּמַלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשֶׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא יִתְעַרֵב טָמֵא בְּשֶׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" מִצַּד פְּלוֹנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵב בְּשֶׁבֶת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעֵי לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׁיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדָּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשִׁפְעַת וּבְנִקְלַת בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוּל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר חָד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דִּלְקָה אָדָם

בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנָחַשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנָחַשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲבוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְּלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֶעְקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ

מֵאֲתָרִיהָ וְאַנְחָ לִיהָ לְבַר מֵאֲתָרִיהָ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחָ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
ומרשותו,	כאלו	עקר	את אילן
דְּחֵי	הָאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
החיים,	שהוא	אות	ברית,
וְהַנִּיחַ	וְהַנִּיחַ		
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אותו	ברשות	נכריה.	מי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שמים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאלו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְעָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא ב'ו, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] יִי אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא יִי הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מִים", מִים אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מִים" מִים אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסַטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשְׁבָּה
וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשֶׁר וַיִּז, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוֹוְנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם [יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת [לו]. מְחוּל עֲלָהּ אִתְמַר [לז] שֶׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגוֹוְנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשַׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבַּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבֶּשֶׁנָּה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְנִין	זֶה	צָרִיף	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריף	בן	אדם
בְּשַׁבַּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשֶׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנינו בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־ם, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קִדְשׁ כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלַמּוֹד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פָּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָה מִרְחוֹק וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים (יִכּוֹן שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יִכּוֹן שֶׁהַקְּלָלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַּעֲוֹנוֹתַי,
תִּהְיֶה לְאֱמֶרֶת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלֶפֶת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַי עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא
 בְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
 עָלְמֵיָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעָלְמָא (בעשׂי"ת וְלְעָלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירֵן בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקוֹן
 בְּאֻרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מְזוּבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלַּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָא עִמּוֹ בְּחִסְדְּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֶבֶה. וְשַׁלַּח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקְנִיּוֹת וְחֹסֵידִים
וְחֹסֵידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלוּ חֹסֵידִים בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וְשִׁכְבַתְּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחַבּוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרִשׁוֹן עֲצֻמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכִתִּיב, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנִית לִירְאִיָּה, וּכְתִיב, שִׁמַּר
כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרֹד
וְשִׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחְיּוֹתוֹ בְּתַחִית הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ

וּתְפַלְתָּנוּ בְּעֵבוֹר נְשַׁמַּת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשַׁמְתָּהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ
וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים
וְהַצַּדִּיקָנִיּוֹת וְחֹסִידִים וְחֹסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחַדְוָה וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם,
בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חֹסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל
מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
וְעַרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
לָהּ מִנְשַׁמְתָּהּ לְדָשֵׁן עֲצָמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב
הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
לִירְאֶיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרַד וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
תִּרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמְתָה תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
הַחַיִּים וּלְהַחְיֹתָהּ בְּתַחִית הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וְתִגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה
 דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמִּירָן בְּעֶלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוֹן
 בְּאִזְרֵיתָא קֹדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אֲתַר וְאַתְרֵי, יְהֵא לָנָא וְלַחֲוֹן וְלִבּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִירֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעֵה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל ערניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחֻד

ואמר קף יאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנֵאֻמֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִלְאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֹמָא בְּאִימָה בְּרִתָּת (בְּיֵשׁ).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זִיווּיָה (נ"א זִיוּא) דְה"א
עִלְאָה בְּה"א תַתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיפִין דְמַרְכָּבָה דְנְהִיר זִיווּהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעְלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְגָּא עֲשִׁירִית דְמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנֵאֻמֹת בְּאָפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מֵעֵדוֹן וְאִתְמַשִּׁיךְ לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְיַנְתָּא תַתָּאָה וַיּו"ד עִלְאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְרֻעֵיר אַנְפִּין] (נֵא דְמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְאֵינּוּן נְטִיין לְתֵרִין פְּרַגּוּדִין דְאֵינּוּן
 לְעִילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוּתֵיהּ דְהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְתַלְתִּין רְקִיעֵין דְאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלְתּוּ מְרַכְּבוֹת דִּילֵיהּ דְנְהוֹרָא עֲמִיהּ
 שְׂרִיא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְלוּגִין דְדְלִיג וְדְלִיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עִילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְחֲמִשִּׁין צְרוּפִים דְהוּא דְאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְל"ת וְא"ו דְלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנַפְיָא טְלָא מִבִּין חַיּוֹתָא
 דְאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְיו"ד עִילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְלֵהוֹן אֲלִפִּין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישִׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְבָּבִין כְּמָה דְאִיתְמַר
 'לְבַבְתְּנִי אַחוּתֵי כְּלָה' דְאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעִלָּא דְדְל"ת וְא"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיו"ד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָה בְּבוֹרְסֵיָא יִקְרָא דְה"א עִילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד פֿאן גַּסַּח פֿמָה דְפּוֹסִים. מִפֿאן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסַפָּה שֶׁל הַרְי"ח
הטוב "בעל בן איש חי" מִסְפֵּר סְמָא דְחַיִּי (ח"ב)

וְנִפְיָק מוֹשִׁירָא דָּא שְׁמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוֹן יִתְרִין עַל אֶלְף דְּחֹרְבָן
בִּיתָא רְזוּן עֲלָאִין.

בְּזַמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים פִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקָרָא בּוֹלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבָדוּ שְׁכָם אַחַד, 'שְׁפָה'
פְּחוּשְׁפֹן 'שְׁכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׁבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְמַלְכֵּנוּ מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ וְכִי
מַלְכוּתוֹ בְּכַל מוֹשְׁלָה.

קוּם דְּוֹד מוֹשִׁינְתֶךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מוֹהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוֹרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתֵן קְדִישֵׁין בּוֹזֵאת דִּילִכּוּן "וְאַף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מַלְכָּא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ פּוֹלְכּוֹן וְזִילוּ לְסִיּוּעַ וְעוֹר דָּא קַרְבָּא דְמַלְכֵּנוּ
מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְכָל

מֵאֲנִי דְקָרְבָא תַּמּוֹן, וְזִילוּ קוֹדְמֵיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֵנוּ מְשִׁיחְנֵנוּ יְרוּם הוּדוֹ. וּבְגִין רְחִימוּתָא כֹּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּים וְיִתְקַיֵּים "יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין אַמּוֹן. עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמִיחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גִּסְקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָה, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוּד מַעַרְבֵי, צְמַח צְדִיק, יְפָה לֵלֵב, וְעוֹד,
 ואי"ה נְדַפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוֹנִים הַבָּאִים, בע"ה.

